

Posudek na diplomovou práci Tomáše Ficzy***The different concepts of postmodernist British dystopian novel Martin Amis's London Fields and Julian Barnes's England, England***

Vedoucí práce: PhDr. Petr Chalupský, Ph.D.

Oponent práce: Mgr. Jakub Ženíšek

Tomáš Ficza ve své diplomové práci zkoumá způsob a intenzitu, s níž se do díla dvou současných britských romanopisců, Martina Amise a Juliana Barnese, promítá poetika postmodernismu. Zaměřuje se konkrétně na romány *London Fields* a *England, England*, u nichž jej zajímá především výskyt klasických postmoderních literárních „figlů“ jako je intertextualita, historiografická metafikce, hyperrealita, žánrová multiplicita a stírání hranic žánrů, přímá autorská gestikulace směrem ke čtenáři apod. Stěžejní tezí práce (jak alespoň vyplývá ze závěru), je snaha „obhájit“ uměleckou legitimitu postmodernismu proti jejím kritikům. Z nich si Ficza vybírá např. Frederica Jamesona, konkrétně pro jeho přesvědčení, že postmoderní mix je ve výsledku dekadentní, nezdravě relativistický nebo dokonce morálně vadný. Ficza v závěru konstatuje, že dvě traktované knihy jsou naopak důkazem toho, že za postmoderní fasádou se může skrývat značná duševní i duchovní hloubka.

Autor se poměrně disciplinovaně drží základní argumentační linie a neodbíhá do epizodických odboček. Výsledkem je erudovaný a čtivý text, jehož teoretický záběr mírně překračuje standardní parametry diplomové práce.

Drobné formální výhrady:

Od merita jinak vynikající práce bohužel odvádějí poměrně četné jazykové a interpunkční nedostatky. Například již v první větě abstraktu najdeme překlep „extend“ namísto „extent“. Další jazykové a interpunkční chyby jen telegraficky:

- čárky ve vztažných větách; např. 1. věta na str. 3
- časová souslednost; např. „it was his mother [...] who introduces...“ (str. 4)
- slovesné tvary obecně; např. „sexual revolution that gone too far.“ (str. 4), „resulted to“ (str. 4)
- nedbalostní překlepy typu „trough/through“ (str. 31)
- nepřesně či dvojnásobně použitá slovní zásoba, např. „postmodernism [...] is a peculiar movement that does not only parody artlessly.“

Drobné věcné výhrady, potažmo dotazy k obhajobě:

- Stylisticky nesourodá argumentace – autor plynule přechází od prostého konstatování faktu k nepokrytě osobním „fanouškovským“ formulacím typu „Barnes's works [are] gems and page-turners“ (str. 4).
- Vzhledem ke skutečnosti, že práce je svého druhu „obhajobou“ postmodernismu a letmo se dotýká i postmoderního relativismu a stírání hranic mezi nízkým vysokým uměním, může působit trochu nepatříčně, když Ficza v životopisném úvodu na str. 4 bez souvztažnosti používá termín „vysoká literatura“ (high literature).
- Ficza zahajuje analytickou část práce konstatováním, že obě zmiňovaná díla jsou dystopickými romány, načež stručně zmíní jejich dystopické rysy. S jeho konstatováním i vlastním obsahem statí v kapitole V (str. 9 – 12) se lze ztotožnit, avšak v rámci celkového zacílení práce mohou na první pohled působit poněkud nepatříčně. Mohl by autor stručně zopakovat důvody, které jej vedly k zařazení této kapitoly na samý úvod analytické části práce?

Přes výše uvedené je třeba závěrem dodat, Tomáš Ficza napsal výtečnou práci, kterou tímto doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **v ý b o r n ě**.